

بررسی دیدگاه های تدریس خصوصی در درس ریاضی مدارس دخترانه متوسطه پایه نهم ناحیه ۴ مشهد

الیاس عرب محقی^۱ و آیناز عرب محقی^۲

^۱ کارشناس ارشد، موسسه آموزش عالی سلمان مشهد، مشهد، ایران

^۲ گروه تجربی، آموزش و پرورش ناحیه چهار مشهد، مشهد، ایران

چکیده

در این تحقیق با هدف بررسی دیدگاه های مختلف در خصوص (تدریس خصوصی) در بین دانش آموزان انجام شد. در پژوهش حاضر روش جمع آوری اطلاعات بر مبنای مطالعات کتابخانه ای و بررسی های میدانی و مشاهدات بوده است. به این ترتیب که در ابتدا با مطالعه پژوهش های انجام شده در زمینه انواع روش های تدریس خصوصی سایر محققین، اثرات بررسی شده توسط آنها مورد ارزیابی قرار گرفت. مطالعات ما نشان داد که تاکنون هیچ پژوهشی به بررسی دیدگاه های مختلف در خصوص (تدریس خصوصی) نپرداخته است. پس از دستیابی به اطلاعات کافی، بررسی های عملی که شامل انتخاب جامعه آماری مناسب می باشد آغاز گردید. برای این منظور کلیه دانش آموزان مدرسه ایثار، امام رضاع، زهره رضوان متوسطه ۱ دخترانه ناحیه ۴ دوره اول متوسطه شهرستان مشهد در سال تحصیلی ۹۷-۹۸ که شامل ۱۵۰ نفر از دانش آموزان دختر می باشند؛ به عنوان جامعه آماری انتخاب شد حجم نمونه ۱۰۸ نفر بود که (در سه دبیرستان مجزا) در دو کلاس ۵۴ نفری مشغول به تحصیل بودند. سپس به صورت تصادفی ساده یکی از کلاس ها به عنوان گروه آزمایش و کلاس دیگر به عنوان گروه کنترل مورد مطالعه قرار گرفت. در این پژوهش متغیر مستقل دیدگاه های مختلف و متغیر وابسته تدریس خصوصی بود. در گروه کنترل هیچ گونه روشی اجرا نشد و در گروه آزمایش، درمورد دیدگاه های مختلف در خصوص تدریس خصوصی آزمونی برگزار شد. نتایج بررسی نشان از تغییر معناداری در روش های تدریس در پس آزمون هر دو گروه است.

واژه های کلیدی: دانش آموز، معلم خصوصی، تدریس خصوصی

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

۱- مقدمه

بسیاری از روانشناسان تربیتی و مربیان آموزشی اعتقاد دارند که موقعیت یادگیری باید چنان سازمان دهی شود که هر شاگرد بر اساس توانایی های خود به فعالیت و یادگیری بپردازد برای نیل به چنین هدفی، روش های آموزش انفرادی، روش های بسیار مناسبی هستند؛ زیرا در این نوع از روش ها، شاگردان بر حسب توانایی شان پیش می روند و معلم نیز وقت کمتری صرف تدریس و زمان بیشتری صرف رسیدگی به فرد شاگردان می کند. البته اولین و اساسی ترین گام در راه تحقق چنین هدفی پذیرفتن مفهوم شاگرد محوری در طراحی و آموزش است. در بسیاری از مواقع، دستیابی به هدف های آموزشی از طریق آموزش انفرادی بسیار آسان تر و امکان پذیرتر از روش های سنتی دیگر است، بویژه اگر روش آموزش انفرادی به طور صحیح بکار گرفته شود، روحیه استقلال طلبی شاگردان در اجرای طرح های کوچک و بزرگ تقویت می شود. آموزش انفرادی، الزاماً به معنای آموزش یک نفر شاگرد توسط یک معلم با برنامه خاص نیست. آموزش انفرادی ممکن است به صورت گروهی نیز انجام گیرد. البته وقتی آموزش انفرادی به صورت گروهی طراحی می شود، بهتر است گروهی از شاگردان که دارای ویژگی های مشترک هستند، تحت آموزش قرار گیرند. آموزش و یادگیری همواره از طریق مدرسه و در چارچوب برنامه ریزی های رسمی آموزش و پرورش صورت نمی پذیرد. آموزش خصوصی تکمیلی یا اضافی نوعی از آموزش است که به صورت گسترده در خارج از ساعات رسمی مدرسه بر اساس نیاز و خواست فراگیر شکل می گیرد. این نوع آموزش دو جنبه تقویت کننده یا درمانگر دارد. زمانی که دانش آموزان قوی برای کسب نمرات بهتر در کلاس های خصوصی شرکت می کنند، آن را "آموزش خصوصی اضافی" می نامند؛ در حالی که شرکت دانش آموزان ضعیف در کلاس های آموزش خصوصی سبب میشود عقب ماندگی آنان نسبت به سایر دانش آموزان جبران شود، بنابراین میتوان آن را "آموزش خصوصی تکمیلی" نامید [۸]

۲- ادبیات تحقیق

در سه شهر بجنورد، بیرجند و نیشابور نشان داده است که در بدو امر سیاست گزینش دانشجو و در مراحل بعد عواملی همچون تاکید معلمان، کمبودهای آموزشی، سختی کتابهای درسی و تبلیغات موسسات در گرایش دانش آموزان به شرکت در کلاس های خصوصی اثر گذار بوده اند. [۶]

با مقایسه دیدگاه های دانش آموزان، والدین و دبیران شهر سمنان در یافت که بیش از نیمی از دانش آموزان تدریس خصوصی تکمیلی را حداقل در دو مرحله از تحصیل خود دریافت کرده اند. حدود ۶۲ درصد از دانش آموزان در فصل تابستان و ۶۴ درصد آنان دستکم چهار ساعت در هفته را صرف کلاس های خصوصی کرده اند. [۵]

در شهر تهران ۳۰ درصد از دانش آموزان مقاطع مختلف تحصیلی از تدریس خصوصی استفاده کرده اند که مهمترین دلایل آن "کمک به یادگیری بهتر" و "کمک در گذراندن امتحانات" بوده است.

در شهر اهواز نیز حضور بیش از ۵۰ درصد دانش آموزان در کلاس های خصوصی است. [۴]

ترکیب خدمات مشاوره ای با تدریس خصوصی تکمیلی بر کاهش افت تحصیلی، افزایش عزت نفس و بهبود رفتارهای کلاسی اثر گذار است. البته حضور و استقبال از آموزشگاه های خصوصی میتواند تحت تاثیر عوامل متعددی صورت پذیرد. به عنوان مثال، نقش دولت در روند تسریع یا جلوگیری از خصوصی سازی آموزش را نمی توان نادیده گرفت. [۵]

در یک جمع بندی کلی میتوان اذعان کرد که هنوز به طور دقیق پوشش تحصیلی آموزش خصوصی در ایران مشخص نشده است، از این رو فرصت های مناسب بسیاری برای فعالیتهای پژوهشی در این حوزه وجود دارد.

امروزه با توجه به پیشرفت تکنولوژی و تغییرات مداومی که به وجود می آید باید شرایط تغییر در هر جامعه ای ایجاد شود. شرط اولیه هر تغییری شناخت و آگاهی است، که به دنبال آن باید کار با برنامه ریزی برای دست یابی به اهداف مطلوب صورت

بگیرد. آموزش یکی از مسائل بسیار مهم نظام های تعلیم و تربیت است. منظور از آموزش، فرآیند دو سویه یاددهی یادگیری اطلاعات، مهارت ها و نگرشهای مثبت درباره موضوعی است که متناسب با گروه سنی خاص و در شرایط زمانی معین به اجرا در آمده است. هدف از تعلیم و تربیت تنها انتقال میراث فرهنگی و تجارب بشری به نسل جدید نیست، بلکه رسالت نظام های آموزشی را ایجاد تغییرات مطلوب در نگرش ها شناخت ها و در نهایت رفتار انسان ها دانسته اند. شناخت و آگاهی مدرسان از نظریه های یادگیری و الگوهای تدریس اهمیت ویژه ای دارد، زیرا اماکن آموزشی جایگاهی برای هدایت، نظارت و یادگیری هستند و معلم چون راهنما، ناظر و سازمان دهنده است. معلم افزون بر آگاهی های لازم در زمینه ماده درسی، باید درباره ی شیوه های طراحی (آموزشی و ارزشیابی آن نیز دانش و مهارت کافی داشته باشد) [۱]

مفهوم تدریس به آن قسمت از فعالیت های آموزشی که با حضور معلم در کلاس درس اتفاق می افتد اطلاق می شود. تدریس بخشی از آموزش است و همچون آموزش یک سلسله فعالیت های منظم، هدفدار واز پیش تعیین شده را در بر می گیرد و هدفش ایجاد شرایط مطلوب یادگیری از سوی معلم است. به آن قسمت از فعالیت های آموزشی که به وسیله ی رسانه ها و بدون حضور و تعامل معلم با دانش آموزان صورت می گیرد به هیچ وجه تدریس گفته نمی شود. بنابراین آموزش معنایی عامتر از تدریس دارد. به عبارت دیگر می توان گفت هر تدریسی آموزش است، ولی هر آموزشی ممکن است تدریس نباشد [۷]

چهار ویژگی خاص در تعریف تدریس وجود دارد که عبارتند از:

الف) وجود تعامل بین معلم و دانش آموزان

ب) فعالیت بر اساس اهداف معین واز پیش تعیین شده

ج) طراحی منظم با توجه به موقعیت و امکانات

د) ایجاد فرصت و تسهیل یادگیری. « [۲]

تعریف تدریس عبارت است از تعامل یا رفتار متقابل معلم و شاگرد، بر اساس طراحی منظم و هدفدار معلم، برای ایجاد تغییر در رفتار شاگرد. تدریس مفاهیم مختلف مانند نگرشها، گرایشها، باورها، عاداتها و شیوه های رفتار و به طور کلی انواع تغییراتی را که می خواهیم در شاگردان ایجاد کنیم، در بر می گیرد. و روش تدریس یا اصطلاح تدریس، اگر چه در متون علوم تربیتی مفهومی آشنا به نظر می رسد، اکثر معلمان و مجریان برنامه های درسی با معنی و ماهیت درست آن آشنایی دارند. برداشتهای مختلف معلمان از مفهوم تدریس می تواند در نگرش آنان نسبت به دانش آموزان و نحوه ی کار کردن با آنها تأثیر مثبت یا منفی بر جای گذارد. برداشت چند گانه از مفهوم تدریس می تواند دلایل مختلفی داشته باشد؛ از مهمترین آنها ضعف دانش پایه و اختلاف در ترجمه و برداشت نادرست معلمان از دیدگاههای مختلف تربیتی است. گاهی آشفتگی و اغتشاش در درک مفاهیم تربیتی به حدی است که بسیاری از کارشناسان، معلمان و دانشجویان این رشته مفاهیمی چون پرورش، آموزش، تدریس و حرفه آموزی را یکی تصور می کنند و به جای هم به کار می برند. این مفاهیم اگر چه ممکن است در برخی جهات وجوه مشترک و در هم تنیده داشته باشند، اصولاً مفاهیم مستقلی هستند و معنای خاص خود را دارند. پرورش یا تربیت «جریانی است منظم و مستمر که هدف آن هدایت رشد جسمانی، شناختی، اخلاقی و اجتماعی یا به طور کلی رشد همه جانبه شخصیت دانش آموزان در جهت کسب و درک معارف بشری و هنجارهای مورد پذیرش جامعه و نیز کمک به شکوفا شدن استعداد آنان است» [۳]

بر اساس چنین تعریفی پرورش یک نظام است، نظامی که کارکرد اساسی اش شکوفا کردن استعداد و تربیت شهروندانی است که هنجارهای مورد پذیرش جامعه را کسب کنند و متعهد به ارزشهای آن باشند. حتی بسیاری از صاحب نظران تربیتی کارکردی فراتر از کارکرد ذکر شده برای پرورش قائلند و معتقدند که القای ارزشها و سنتها و اخلاقیات پذیرفته شده جامعه به افراد یکی از قدیمی ترین دیدگاه پرورشی است، به جای چنین کارکردی، نظام تربیتی باید رشد مهارتهای شناختی از قبیل تفکر

انتقادی، تحلیل ارزشها و مهارتهای گروهی را در کانون کارکردهای خود قرار دهد تا زمینه ی مردم سالاری در جامعه فراهم شود. گروهی دیگر نیز بر این باورند که نظام تربیتی باید عامل تغییر و تحول اجتماعی باشد. تحلیل مفاهیم و کارکردهای ذکر شده نشان می دهد که به هیچ وجه نمی توان مفهوم پرورش را با مفاهیمی چون آموزش، تدریس و یا حرفه آموزی یکی دانست. پرورش مفومی کلی است که می تواند سایر مفاهیم را در درون خود جای دهد مفهوم آموزش برخلاف پرورش یک نظام نیست، بلکه آموزش فعالیتی است هدفدار واز پیش طراحی شده، که هدفش فراهم کردن فرصتها و موقعیت هایی است امر یادگیری را در درون یک نظام پرورشی تسهیل کند و سرعت بخشد. بنابراین آموزش وسیله ای است برای پرورش، نه خود پرورش. آموزش یک فعالیت مشخص و دقیق طراحی شده است؛ پس هدفهای آن دقیق تر و مشخص تر و زودرس تر از هدفهای پرورشی است. آموزش ممکن است با حضور معلم و یا بدون حضور معلم از طریق فیلم، رادیو، تلویزیون و سایر رسانه ها صورت گیرد. [۱۱]

اهمیت و ثمر بخشی روشهای تدریس و یادگیری بهتر همواره مورد نظر دانشمندان و محققین علوم تربیتی بوده است. تاریخچه مطالعات نشان می دهد روش های تدریس چه در پیشرفت تحصیلی دانش آموزان و چه در ایجاد انگیزه و رضایت خاطر، پرورش شخصیت و رشد خلاقیت آنان موثر است، وظیفه ی معلمان در فرآیند تدریس تنها انتقال واقعیت های علمی به دانش آموزان نیست بلکه باید موقعیت و شرایط مطلوب یادگیری را فراهم نمایند و چگونه اندیشیدن و چگونه آموختن را به شاگردان بیاموزند. تدریس جنبه مهمی از فرایند برنامه ریزی درسی است که از طریق ارزش های تعلیم و تربیتی، نیازهای شخصی و نیز تنوعی از عقاید فعالیتی میداند که از جانب یک فرد به منظور « یا تعمیم هایی که معلم آنها را صحیح میپندارد؛ هدایت میشود تدریس را تسهیل یادگیری فرد دیگری انجام میپذیرد اگر چه این فعالیت معمولاً با زبان سروکار دارد ولی این کار الزامی نیست حتی تدریس نیازی به تکیه انحصاری بر فرایندهای عقلی و منطقی ندارد. ما میتوانیم از طریق فراهم کردن نمایشهای صامت و یا الگوهایی که یادگیرندگان بتوانند از آنها تقلید کنند تدریس کنیم [۱۲].

طی سه دهه اخیر رواج کلاسهای خصوصی برای جبران عقب ماندگی های درسی یا قبولی در رشتههای دانشگاهی به صورت یکی از رایجترین پدیدههای آموزشی در سراسر گیتی درآمده است، به گونه ای که در بعضی از کشورها - همچون کره جنوبی، تایوان و ژاپن، هزینه های آموزشی که خانواده ها صرف این کلاسها میکنند، بسیار بیشتر از کمکی است که به نظام آموزش رسمی می نمایند [۱۰].

رواج این پدیده به حدی است که در سالهای اخیر از آن، با اصطلاح "نظام آموزش و پرورش سایه" یاد می کنند، یعنی نظام آموزش خصوصی همچون سایه ای از نظام آموزش رسمی در جوار و دوشا دوش آن فعالیت می کند، با این تفاوت که همچون دیگر سایه ها، لزوماً تابع خالق خود نیست و حتی در بعضی از مواقع، نظام اصلی آموزش و پرورش را تحت تاثیر خود قرار می دهد [۸].

بر این اساس، خانواده ها نه تنها هزینه های ثبت نام و شهریه مدارس فرزندان خود را می پردازند، بلکه هزینه های شرکت در کلاسهای خصوصی، شرکت در امتحانات ادواری، کتابهای کمک درسی و مشاوره های تحصیلی را نیز تقبل می نمایند که آموزش خصوصی تکمیلی در شکل های گوناگون، همچون کلاسهای خصوصی انفرادی، نیمه خصوصی، در کلاسهای همگانی، از طریق مکاتبه، پست الکترونیک، اینترنت، تلفن و تلویزیون ارائه شود. [۹]

۳- روش تحقیق

۳-۱- اهداف تحقیق

هدف کلی: بررسی دیدگاه های مختلف در خصوص (تدریس خصوصی)

اهداف جزئی: بررسی دیدگاه های دانش آموزان در خصوص تدریس خصوصی ریاضی

فرضیه های پژوهش

فرضیه اصلی: دیدگاه های مختلف در خصوص (تدریس خصوصی) متفاوت است

فرضیه فرعی: دیدگاه های دانش آموزان در خصوص تدریس خصوصی ریاضی متفاوت است

۳-۲- روش جمع آوری اطلاعات

در پژوهش حاضر روش جمع آوری اطلاعات بر مبنای مطالعات کتابخانه ای و بررسی های میدانی و مشاهدات بوده است. به این ترتیب که در ابتدا با مطالعه پژوهشهای انجام شده در زمینه انواع روشهای تدریس خصوصی سایر محققین، اثرات بررسی شده توسط آنها مورد ارزیابی قرار گرفت. مطالعات ما نشان داد که تاکنون هیچ پژوهشی به بررسی دیدگاه های مختلف در خصوص (تدریس خصوصی) نپرداخته است. پس از دستیابی به اطلاعات کافی، بررسی های عملی که شامل انتخاب جامعه آماری مناسب میباشد آغاز گردید. برای این منظور کلیه دانش آموزان مدرسه ایثار، امام رضا، زهره رضوان متوسطه اول خترانه ناحیه ۴ دوره اول متوسطه شهرستان مشهد در سال تحصیلی ۹۷-۹۸ که شامل ۱۵۰ نفر از دانش آموزان دختر می باشند؛ به عنوان جامعه آماری انتخاب شد. حجم نمونه ۱۰۸ نفر بود که (در سه دبیرستان مجزا) در دو کلاس ۵۴ نفری مشغول به تحصیل بودند. سپس به صورت تصادفی ساده یکی از کلاسها به عنوان گروه آزمایش و کلاس دیگر به عنوان گروه کنترل مورد مطالعه قرار گرفت. در این پژوهش متغیر مستقل دیدگاه های مختلف و متغیر وابسته تدریس خصوصی بود. در گروه کنترل هیچ گونه روشی اجرا نشد و در گروه آزمایش - درمورد دیدگاه های مختلف در خصوص تدریس خصوصی آزمونی برگزار شد

۳-۳- روش اجرای پژوهش

این پژوهش با توجه به موضوع و هدف آن از نوع شبه آزمایشی با دو گروه آزمایش و کنترل است. اجرای پژوهش از هفته اول آذرماه ۱۳۹۸ شروع شد و به مدت سه هفته ادامه یافت. روش کار به این صورت بود که ابتدا طی یک جلسه گروه آزمایش با اهداف و نحوه کار آشنا شدند و انواع روشهای تدریس خصوصی برای آنان بیان شد. سپس از روش های جدید در تدریس خصوصی آزمونی (لوچ فشرده، شبکه های اجتماعی؛ معلم درخانه، ایمیل و راه دور) در درس ریاضی انجام شد و گروه کنترل به همان روش گروهی، در کلاس آزمون می دادند. قبل از شروع آزمون های مستمر آذرماه، در هر دو گروه آزمایش و کنترل، پیش آزمون دیدگاه های روش های تدریس خصوصی مورد پرسش قرار می گیرند پس از اجرای پیش آزمون اضطراب امتحان برای هر دو گروه، گروه آزمایش در طرح آزمایشی به مدت سه هفته شرکت کردند. پس از اتمام طرح، از هر دو گروه آزمایش و کنترل پس آزمون اضطراب امتحان به عمل آمد

با ابزار پژوهشی پرسشنامه محقق ساز قبل از اجرای برنامه، شرایط برای هر دو گروه آزمایش و کنترل یکسان بود و هیچ یک از اعضای دو گروه از قبل در زمینه دیدگاه روش تدریس آموزشی را دریافت نکرده بودند. پرسشنامه روی دو گروه امتحان شد که جدول شماره ۱ و شکل شماره ۱ و شکل شماره ۲ نتایج پیش آزمون هر دو را نشان می دهد.

جدول شماره ۱. نتایج پیش آزمون هر دو گروه آزمایش و کنترل

آزمون	میانگین	انحراف ازمعیار	واریانس
۱۹۴	۶۹/۸۴	۸۷/۷۹۴۳۸	۱۶۱/۱۷۹۸
۱۹۱	۶۸/۷۶	۸۶/۴۳۶۷۳	۱۵۶/۲۳۳۴

۱۴۱/۸۵۶۸	۸۲/۳۶۳۸	۶۵/۵۲	۱۸۲	گروه کنترل
۱۲۳/۷۶۷۱	۷۶/۹۳۳۲۲	۶۱/۲	۱۷۰	
۱۶۶/۲۰۳۳	۸۹/۱۵۲۰۲	۷۰/۹۲	۱۹۷	
۱۳۸/۷۵۶۲	۸۱/۴۵۸۷	۶۴/۸	۱۸۰	
۱۳۲/۶۵۷۷	۷۹/۶۴۸۵۱	۶۳/۳۶	۱۷۶	
۱۱۹/۴۳۷۴	۷۵/۵۷۵۵۷	۶۰/۱۲	۱۶۷	
۱۳۷/۲۱۸۷	۸۱/۰۰۶۱۵	۶۴/۴۴	۱۷۹	
۱۴۹/۷۵۸۲	۸۴/۶۲۶۵۴	۶۷/۳۲	۱۸۷	
۱۱۱/۰۰۹۲	۷۲/۸۶۰۲۸	۵۷/۹۶	۱۶۱	
۱۰۵/۵۶۱۷	۷۱/۰۵۰۰۹	۵۶/۵۲	۱۵۷	
۹۵/۰۷۷۹۵	۶۷/۴۲۹۷	۵۳/۶۴	۱۴۹	
۱۰۵/۵۶۱۷	۷۱/۰۵۰۰۹	۵۶/۵۲	۱۵۷	
۹۷/۶۴۷۵۱	۶۸/۳۳۴۸	۵۴/۳۶	۱۵۱	
۹۲/۵۴۲۶۵	۶۶/۵۲۴۶۱	۵۲/۹۲	۱۴۷	
۱۰۶/۹۱۰۸	۷۱/۵۰۲۶۴	۵۶/۸۸	۱۵۸	
۲۴۰/۵۵	۱۰۷/۲۵	۸۵/۳۲	۲۳۷	
۱۹۷/۹۶	۹۷/۳۰	۷۷/۴	۲۱۵	
۱۹۵/۲۸	۹۴/۱۳	۷۴/۸۸	۲۰۸	

شکل شماره ۱. نتایج پیش آزمون گروه آزمایش

شکل شماره ۲. نتایج پیش آزمون گروه کنترل

در ادامه نتایج پس آزمون دو گروه آزمایش و کنترل را با توجه به جدول شماره ۲ و شکل شماره ۳ و شکل شماره ۴، خواهیم داشت :

جدول شماره ۲. نتایج پس آزمون هر دو گروه آزمایش و کنترل

آزمون	میانگین	انحراف ازمعیار	واریانس	
۲۳۸	۸۵/۶۸	۱۰۷/۷۱	۲۴۲/۵۸	گروه آزمایش
۲۲۹	۸۲/۴۴	۱۰۳/۶۳	۲۲۴/۵۸	
۲۲۷	۸۱/۷۲	۱۰۲/۷۳	۲۲۰/۶۸	
۱۹۷	۷۰/۹۲	۸۹/۱۵	۱۶۶/۲۰	
۱۵۴	۵۵/۴۴	۶۹/۶۹	۱۰۱/۵۷	
۲۴۱	۸۶/۷۶	۱۰۹/۰۶	۲۴۸/۷۴	
۱۸۶	۶۶/۹۶	۸۴/۱۷	۱۴۸/۱۶	
۲۳۶	۸۴/۹۶	۱۰۶/۸۰	۲۳۸/۵۲	
۲۰۰	۷۲	۹۰/۵۱	۱۷۱/۳۰	
۹۳	۳۳/۴۸	۴۲/۰۹	۳۷/۰۴	
۲۰۹	۷۵/۲۴	۹۴/۵۸	۱۸۷/۰۷	گروه کنترل
۲۲۶	۸۱/۳۶	۱۰۲/۲۸	۲۱۸/۷۴	
۲۳۲	۸۳/۵۲	۱۰۴/۹۹	۲۳۰/۵۱	
۲۳۵	۸۴/۶	۱۰۶/۳۵	۲۳۶/۵۱	
۲۲۹	۸۲/۴۴	۱۰۳/۶۳	۲۲۴/۵۸	
۲۱۷	۷۸/۱۲	۹۸/۲۰	۲۰۱/۶۶	
۲۰۶	۷۴/۱۶	۹۳/۲۲	۱۸۱/۷۴	
۲۳۷	۸۵/۳۲	۱۰۷/۲۵	۲۴۰/۵۵	

۱۹۷/۹۶	۹۷/۳۰	۷۷/۴	۲۱۵	
۱۸۵/۲۸	۹۴/۱۳	۷۴/۸۸	۲۰۸	

شکل شماره ۳. نتایج گروه آزمایش در پس آزمون

شکل شماره ۴. نتایج گروه کنترل در پس آزمون

با مقایسه دو گروه آزمایش و کنترل تفاوت معناداری در دیدگاه در مورد تدریس خصوصی در گروه آزمایش نسبت به گروه کنترل مشهود است

۴- بحث و نتیجه گیری

اگر تدریس خصوصی در مسیر صحیح خود قرار گیرد می تواند باعث ایجاد اعتماد به نفس در دانش آموز شده و انگیزه ی او را برای یادگیری و تحصیل بیشتر کند. معلم های خصوصی، والدین و دانش آموزان باید توجه بیشتری به چگونگی و نوع رابطه ی میان شاگرد و استاد نشان دهند. خوشبختانه اکثر ما پول زیادی نداریم که برای تدریس خصوصی خرج کنیم بنابراین ایجاد وابستگی به آن از لحاظ مالی امکان پذیر نیست. اگر والدین زمانی را که فرزندان شان با معلم خصوصی می گذرانند محدود کنند، باعث می شود که درس ها متمرکزتر شده و معلم به مشکلات اصلی دانش آموز بپردازد تا در نهایت بهترین نتایج ممکن به دست آید. این نوع رویکرد برای معلمان خصوصی هم رضایت بخش تر خواهد بود. تاکید بر اهمیت استقلال کاری دانش آموز باعث می شود که تعامل بین استاد و شاگرد بیشتر شده و بسیار جالب تر از آن است که معلم لقمه را آماده در دهان دانش آموز خود بگذارد.

۴-۱- پیشنهادات

- ❖ دروس تدریسی خودتان را با دقت انتخاب کنید
- ❖ بر دروس تدریسی خودتان مسلط باشید
- ❖ راهکارهای مختلف جذب شاگرد را امتحان کنید
- ❖ در کلاسهای تدریس و تدریس خصوصی متکلم وحده نباشید
- ❖ در کلاسهای تدریس جدی باشید ولی کلاس خشکی نداشته باشید
- ❖ به شاگردهایتان تمرین و مسئله بدهید و حل آن را با جدیت بخواهید

منابع

۱. اکبری شلدره ای، فریدون و دیگران: ۱۳۸۹، روش های نوین یاددهی یادگیری و کاربرد آن ها در آموزش، تهران: انتشارات فرتاب
۲. شعبانی، حسن، ۱۳۸۵، مهارتهای آموزشی روشها و فنون تدریس، کنفرانس ملی دانشگاه تربیت، تهران.
۳. میرزا محمدی، محمد حسن، ۱۳۸۳، کتاب ارشد، تهران، پوران پژوهش
۴. نژادموسوی، امان الله، ۱۳۹۰، کلیات روشها و فنون تدریس، تهران، نشر معاصر
۵. شیربگی، ناصر، ۱۳۹۱، ۱۳۹۰، علوم تربیتی (علوم تربیتی و روانشناسی) دانشگاه شهید چمران اهواز
۶. سردارشیبانی، سعید، ۱۳۸۴، مجله کتابداری و اطلاع رسانی دانش آموزی، تربیت معلم مشهد
۷. ترکمندی، حمیدرضا، ۱۳۹۲، مجله رشد مدیریت مدرسه، دانشگاه شیراز

۸. Bray, M. (2009). (2011). *The challenge of shadow education: Private tutoring and its implications for policy makers in the European Union*. Brussels: European Commission

۹. Aslam, M., & Atherton, P. (۲۰۱۲). The 'shadow' education sector in India and Pakistan: The determinants, benefits and equity effects of private tutoring. ESP Working Paper Series, Special Series, Education Support Program, Open Society Foundations, No
۱۰. Dawson, W. (۲۰۱۰). Private tutoring and mass schooling in East Asia: Reflections of inequality in Japan, South Korea, and Cambodia. *Asia Pacific Education Review*, ۱۱(۱), ۱۴-۲۴.
۱۱. Finley, Sandra J (۲۰۰۰) Instructional coherence, changing role of the teacher, southwest educational development laboratory (SED L), pp ۱-۲۲.
۱۲. Warren, J. P., & Gaskell, A. F. (۲۰۰۲). *Tutors as learners: Overcoming barriers to learning ICT skills*. In: The European Conference on Educational Research, ECER ۲۰۰۲, ۱۱-۱۴ September ۲۰۰۲, Lisbon, Portugal. Available at: oro.open.ac.uk/۱۰۲۸۸/۱/warren_Gaskell_ECER_۰۲_۰۹V.pdf

